

1 John

הַאֲגֵרֶת הַרְאִשׁוֹנָה לְיוֹחָנָן הַשְּׁלִיחַ

פרק א

א הִנֵּה אֲנַחְנוּ מִגִּידִים לְכֶם אֶת־דְּבַר הַחַיִּים הוּא אֲשֶׁר הִיָּה מֵרֵאשִׁית אֲשֶׁר שָׁמַעְנוּ בְּאֻזְנֵינוּ רְאִינוּ בְּעֵינֵינוּ אֲשֶׁר הִבְטָנוּ וְאֲשֶׁר יָדִינוּ מִשְׁשׂוּ מְקוּרוֹ:

ב הוּא מְקוֹר הַחַיִּים אֲשֶׁר נִגְלָה לָנוּ וְנִרְאָהוּ וְנָעִיד וְנִגִּיד לְכֶם כִּי זֶה הוּא מְקוֹר חַיִּי עוֹלָם אֲשֶׁר הִיָּה עִם־הָאָב וְאֲשֶׁר נִגְה לָנוּ:

ג כִּי אֶת־אֲשֶׁר רְאִינוּ וְשָׁמַעְנוּ נִגִּיד לְכֶם לְמַעַן תִּדְבְּקוּ בָנוּ גַם־אַתֶּם כִּי הֲלֹא דְבָקִים אֲנַחְנוּ בְּאָב וּבְכֵנוּ יְשׁוּעַ הַמְּשִׁיחַ:

ד וְאֲנַחְנוּ כְּתָבִים לְכֶם בְּדְבָרִים הָאֵלֶּה לְמִלֵּאת אֶת־לְבָבְכֶם שְׂמִחָה:

ה וְזֹאת הִיא מִלְּאֲכוּת־יָהּ אֲשֶׁר שָׁמַעְנוּ מִמֶּנּוּ לְהַגִּיד לְכֶם כִּי אֱלֹהִים אֹר הוּא וְכֹל־חֲשָׁף אֵין בּוֹ:

ו אִם־נֹאמַר כִּי דְבָקִים אֲנַחְנוּ בּוֹ וּבְחֲשֻׁכָה נִתְהַלֵּךְ כְּזָב הוּא כְּפִינוּ וְנֹאמַת לֹא פָעַלְנוּ:

ז אִךְ אִם־בְּאֹר נִתְהַלֵּךְ כְּאֲשֶׁר הוּא בְּאֹר הִנֵּהוּ אִז חֲבַרְנוּ יַחַד וְנָדַם־בָּנוּ יְשׁוּעַ הַמְּשִׁיחַ יִטְהַרְנוּ מִכָּל־עוֹן:

ח אִם־נֹאמַר כִּי אֵין־בָּנוּ עוֹן מִתְעַים אֲנַחְנוּ אֶת־נַפְשׁוֹתֵינוּ וְנֹאמַת בְּקִרְבָּנוּ נַעֲדֶרֶת:

ט אִם־נִתְנַדְּדָה אֶת־חַטְאֹתֵינוּ נִאָּמֵן הוּא וְצַדִּיק לְסִלַּח לָנוּ אֶת־חַטְאֹתֵינוּ וְלִטְהַר אֶת־נַפְשׁוֹ מִכָּל־עוֹן:

י וְאִם־נֹאמַר כִּי לֹא חַטְאֵנוּ שָׁמַנּוּ אִתּוֹ לְמַכּוֹב וּדְבָרוֹ בְּקִרְבָּנוּ אֵין:

פרק ב

א הִנְנִי כְּתָב אֲלֵיכֶם יְלָדֵי בְּדְבָרִים הָאֵלֶּה לְבִלְתִּי תַחֲטְאוּ וְאִם־יַחֲטְאוּ אִישׁ יֵשׁ עָלָיו מִלֵּאף מִלֵּיץ לְפָנַי אֲבִינוּ הוּא יְשׁוּעַ הַמְּשִׁיחַ הַצַּדִּיק:

ב וְהוּא כְּפֹר עַל־חַטְאֹתֵינוּ וְלֹא לְבַד עַל־חַטְאֹתֵינוּ כִּי אִם־גַּם עַל־כָּל־הָאָרֶץ:

ג וּבְזֹאת נִכִּיר כִּי יָדַעְנוּ אִתּוֹ אִם־נִשְׁמַר אֶת־מִצְוֹתָיו:

ד הָאֵמַר יָדַעְתִּי אִתּוֹ וְאֶת־מִצְוֹתָיו לֹא יִשְׁמַר כְּזָב הוּא וְאֵין אָמַת בּוֹ:

ה אִךְ הַשְּׁמַר אֶת־דְּבָרוֹ אֶהְבֵּת אֱלֹהִים כְּלוּלָה בּוֹ בְּאָמַת וּבְזֹאת נִכִּיר כִּי־בּוֹ נִתְלוֹנָן:

ו הָאֵמַר כִּי הוּא מִתְלוֹנָן בּוֹ יֵשׁ־לוֹ לְלַכֵּת גַּם־בְּעַקְבוֹתָיו:

א אַחִי לֹא מִצְנָה חֲדָשָׁה אֲנִי־כְּתָב אֲלֵיכֶם מִצְנָה יִשְׁנָה הִיא אֲשֶׁר הִיָּתָה לְכֶם מִקֶּדָם וְהַמִּצְנָה הַיִּשְׁנָה הִיא הַתּוֹרָה אֲשֶׁר שָׁמַעְתֶּם מִקֶּדָם:

ב וְהִנְנִי מוֹסִיף וְכְתָב לְכֶם מִצְנָה חֲדָשָׁה וְנֹאמַנְתָּ הִיא גַם־בּוֹ גַם־בְּכֶם כִּי חֲשָׁף עָבַר וְאֹר אָמַת זֹרֵחַ:

ג הָאֵמַר כִּי־בְאֹר הִנֵּהוּ וְשָׂנֵא אֶת־אֲחִיו הוּא עוֹדְנוּ בְחֲשֻׁכָה:

ד הָאֵהָב אֶת־אֲחִיו הוּא שֹׁכֵן בְּאֹר וְאֵין לוֹ מִכְּשׁוֹל:

ה וְהַשְּׂנֵא הוּא יֹשֵׁב חֲשָׁף וּבְחֲשָׁף יִלֵּךְ וְלֹא־יָדַע אָנָּה הוּא הַלֵּךְ כִּי חֲשָׁף עוֹר אֶת־עֵינָיו:

ו הִנְנִי כְּתָב אֲלֵיכֶם יְלָדִים כִּי־נִסְלַחוּ לְכֶם חַטְאֹתֵיכֶם בְּעֵבֹר שְׂמוֹ:

ז כְּתָב אֲנִי אֲלֵיכֶם אָבוֹת כִּי־יָדַעְתֶּם אִתּוֹ אֲשֶׁר מוֹצֵאֲתִיו מִקֶּדָם כְּתָב אֲנִי אֲלֵיכֶם בַּחוּרִים כִּי־גִבְרַתְּם עַל־הַרְעָה כְּתַבְתִּי אֲלֵיכֶם יְלָדִים כִּי יָדַעְתֶּם אֶת־הָאָב:

ח כְּתַבְתִּי אֲלֵיכֶם אָבוֹת כִּי־יָדַעְתֶּם אִתּוֹ אֲשֶׁר מוֹצֵאֲתִיו מִקֶּדָם כְּתַבְתִּי אֲלֵיכֶם בַּחוּרִים כִּי־כִנִּי חֵיל אִתְּם וּדְבַר אֱלֹהִים שֹׁכֵן בְּקִרְבְּכֶם וּגִבְרַתְּם עַל־הַרְעָה:

ט לֹא תִאָּהָבוּן אֶת־הָעוֹלָם וְלֹא אֶת־אֲשֶׁר לָעוֹלָם אִישׁ כִּי־יִאָּהָב אֶת־הָעוֹלָם אֵין בְּקִרְבּוֹ אֶהְבֵּת הָאָב:

י כִּי כֹל־אֲשֶׁר בְּעוֹלָם חֲמַדַּת הַבֶּשֶׂר תִּאָּנֵת הָעֵינַיִם וּגְאוֹן שׂוֹא אֲשֶׁר בְּחַיִּי אָדָם אֵינֶם מִן־הָאָב כִּי אִם־מִן־הָעוֹלָם:

יא וְהָעוֹלָם הִנֵּה כְּלוּל חֲלָף עִם־תִּאָּנֵתוֹ וְהַעֲשֵׂה רְצוֹן הָאֱלֹהִים יִשְׁכֵּן לְנִצְח:

יב יְלָדֵי הִנֵּה עַת הַקֶּץ בָּאָה וְאַתֶּם שָׁמַעְתֶּם כִּי יָבֵא שׁוֹטֵן הַמְּשִׁיחַ וְאַחֲרָיו אֲשֶׁר רַבִּים עָתָה שֹׁטְנֵי הַמְּשִׁיחַ נִדְעָ בְּזֹאת כִּי עַת הַקֶּץ הִיא:

יג וְהֵם יִצְאוּ מֵאִתְּנוּ אֶפְסֵי לֹא־מִשְׁלָנוּ הָיוּ כִּי לוֹ הָיוּ מִשְׁלָנוּ אִז נִשְׁאָרוּ עִמָּנוּ אִךְ יִצְאוּ לְבַעֲבוֹר יִדְעָ כִּי לֹא כָלֶם מִשְׁלָנוּ הֵם:

יד אָבֵל אִתְּם שָׁמֵן מִשְׁחַת הַקֶּדֶשׁ עֲלֵיכֶם וְאֶת־כָּל יָדַעְתֶּם:

טו לֹא כְּתַבְתִּי אֲלֵיכֶם עַל כִּי לֹא־יָדַעְתֶּם אֶת־הָאָמַת כִּי יָדַעְתֶּם אִתְּהּ וְכִי כֹל־שָׁקַר אֵינְנוּ יְלִיד הָאָמַת:

טז מִי הוּא הַכְּזָב בְּלְתִי הַמְּכַחֵשׁ בְּלוֹשֵׁעַ לֹאמַר כִּי לֹא הַמְּשִׁיחַ הוּא זֶה הוּא שׁוֹטֵן הַמְּשִׁיחַ הַמְּכַחֵשׁ בָּאָב וּבְכֵן:

יז כֹּל־הַמְּכַחֵשׁ בְּכֵן גַּם־הָאָב אֵין־לוֹ וְהַנִּתֵּן תּוֹדָה לְכֵן לוֹ גַּם־הָאָב:

יז ואתם שמרו בלבבכם את-הדבר אשר שמעתם מראש
כי אם-תשמרו את-הדבר אשר שמעתם מראש תתלוננו
גם-בפני גס-באב:

יח ואת אשר דבר לתת-לנו הוא חיי עולם:

יט כזאת כתבתי אליכם מפני החפצים להתעות אתכם:

כ ונהגה המשחה אשר נמשחתם מידו נשאת עליכם ואין
מחסור לכם לאחד האנשים ללמדכם דבר כי המשחה
היא תורה אתכם פל-דבר אמת ובה אין שקר וכאשר
תורה אתכם פן בו תתלוננו:

כא ועתה ילדי התלוננו בצלו למען נגילה בהגלותו
ולא-נבוש מלפניו ביום באו:

כב אם-ידעתם פני-צדיק הוא הלא תדעון כי גם פל-פעל
צדק נולד ממנו:

פרק ג

א ראו מה-נפלאה אהבת האב אשר נתן לנו להקרא
ונהיה בני אלהים ובעבור זאת לא ידע אתנו העולם כי
גם-אתו לא ידע:

ב ועתה ידידים בני אלהים ונעדר-פה לא נודע
מה-נהיה באחריתנו אף ידענו כי נשנה-לו לעת יגלה
כי נראה אז כאשר הוא:

ג וכל-השם מבטחו בו יטהר את-נפשו כאשר גם הוא
טהור:

ד פל-החטא ממרה הוא בתורה כי החטא מרי הוא
בתורה:

ה ואתם ידעתם כי הוא בא לשאת את-חטאתינו וחטא
לא היה בו:

ו פל-המתלונן בו לא יחטא וכל-חטא לא נראה ולא
ידעו:

ז ילדי אל-יתעה אתכם איש מי הוא פעל צדק צדיק הוא
כאשר גם-הוא צדיק:

ח ומי הוא פעל און מן-השטן הוא כי השטן פעל און
הוא מקדם ובעבור זאת בא בן-האלהים להרס פעלות
השטן:

ט פל-הנולד מאלהים לא יחטא כי זרעו נשאר בתוכו ולא
יוכל לחטא אחרי אשר נולד מאלהים:

י כזאת יודעו בני האלהים ובני השטן פל-איש אשר
צדקות לא-יעשה איננו מאלהים וכן פל-אשר
לא-יאהב את-אחיו:

יא כי זאת היא הפקדה אשר שמעתם מקדם לאהבה איש
את-אחיו:

יב לא קנין הבא ממקור הרע ויהרג את-אחיו ומדוע הרגו
יען פני-מעשיו היו רעים ומעשי אחיו ישרים:

יג אל-תתמהו אחי אם העולם ישנא אתכם:

יד הן ידעים אנחנו כי עברנו מן-המנות אל-החיים כאשר
אהבנו את-אחינו איש אשר לא יאהב את-אחיו שכן
מנת הוא:

טו פל-השנא את-אחיו רצח הוא וידעתם כי כל-רצח אין
לו חלק בתי עולם:

טז כזאת נשפיל מה היא אהבה כי הוא נתן נפשו תחת
נפשו פן גם-עלינו לתת נפש תחת נפש אחינו:

יז מי הוא אשר-לו הון בארץ וראה את-אחיו בחסר כל
וקפץ רחמיו מאתו איה תלן-בו אהבת אלהים:

יח ילדי אל-נאהב בניב שפתים ובמענה לשון כי
אם-במעשה יד ובדרך אמת:

יט וכזאת אנחנו מכירים כי ממקור אמת אנחנו ולקראת
פניו סמוך יהיה לבנו:

כ אם-לבנו ירשיע אתנו אלהים גדול מלבנו ומבין-כל
הוא:

כא אם-לבנו ידידים לא-ירשיע אתנו נכון לבנו לפני
אלהים:

כב וכל-אשר נשאל נקח מידו פני-נשמר את-מצותיו
ואת-הטוב בעיניו נעשה:

כג וזאת היא מצנתו להאמין בשם ישוע המשיח בנו
ולאהבה איש את-רעהו כאשר צונו:

כד והשמר את-מצותיו בו יתלונן והוא גם-כן ישפן-בו
וכזאת נפיר פני-הוא שכן בנו וברוח אשר-נתן לנו:

פרק ד

א ידידים אל-תאמינו לכל-רוח כי אם-בחנו את-הרוחות
אם-מאלהים הם כי נביאי שקר רבים יצאו בארץ:

ב כזאת תכירון את-רוח האלהים פל-רוח אשר מודה
פני-ישוע הוא המשיח ובא בפשר מאת אלהים הוא:

ג וכל-רוח אשר לא מודה בישוע המשיח הבא בבשר
איננו מאלהים והוא רוח שטן המשיח אשר שמעתם
עליו פני-יבא וכבר ישנו בארץ:

ד ואתם ילדי מאת אלהים הנכם ואת-נביאי שקר נצחתם
פני-גדול הוא אשר אתכם מאשר אתם בארץ:

ה הם מן-הארץ על-כן על-הארץ ודברון והארץ תשמע
אליהם:

ו ואנחנו מאת אלהים והידע את-אלהים ישמע אלינו
ואשר איננו מאת אלהים לא ישמע אלינו כזאת נפיר
רוח אמת ורוח תעתעים:

ז ידידים נאהב-נא איש את-רעהו כי האהבה מאת
אלהים היא וכל-אשר יאהב נולד מאלהים וידע
את-אלהים:

ח ומי אשר לא יאהב איננו ידע את-אלהים כי אלהים
הוא אהבה:

א כי שלשה המעידים בשמים האב והדבר ורוח הקדש
 ושלשתם אחד המה:
 ב ושלשה המעידים בארץ הרוח והמים והדם ושלשתם
 אלה לדבר אחד ועידון:
 ט אם-עדות אנשים נכונה בעינינו עדות אלהים גדלה
 מזאת כי זאת היא עדות אלהים אשר העיד על-בנו:
 י המאמין בן-האלהים יש-לו עדות בנפשו ואשר לא
 האמין לדברי האלהים נתן אתו לכזב יען כי לא-האמין
 לעדות אשר העיד אלהים על-בנו:
 יא וזאת היא העדות כי חיי עולם נתן לנו אלהים וחי
 עולם אלה ביד בנו:
 יב מי אשר-לו הבן יש-לו חיים ומי אשר אין-לו
 בן-האלהים אין-לו חיים:
 יג כזאת כתבתי אליכם המאמינים בשם בן-האלהים
 למען תדעו כי יש לכם חיי עולמים ולמען תאמינו
 בשם בן-האלהים:
 יד וכן בטחוננו בו אם-נשאל ממנו דבר כרצונו ישמע
 בקולנו:
 טו ואשרי אשר ידענו כי שמע הוא בקולנו וכל-אשר
 נשאלהו נבטח כי משאלות לבנו יתן-לנו כאשר שאלנו
 ממנו:
 טז איש כיי-ראה את-אחיו חטא חטא אשר אין בו
 משפט-מנות פגיע וינתן-לו חיים כל-עוד הוא מאלה
 אשר לא חטאו חטא מנות כיי-יש חטא מנות אשר אינני
 אמר להפגיע בעדו:
 יז כל-מעשה אשר לא נכון חטא הוא ויש-חטא אין מנות
 בו:
 יח ידענו כי כל-הילוד מאת אלהים לא יחטא כי הילוד
 מאת אלהים ישמר את-נפשו והרע לא-יגע בו:
 יט ידענו כי מאת אלהים אנחנו וכל-העולם ברע הוא:
 כ וידענו כי בן-האלהים בא ויתן-לנו לב להשכיל אתו
 אשר הוא אמן ולו אנחנו אשר הוא אמן הוא ישוע
 המשיח בנו זה הוא אלהי אמן וחי-עד:
 כא ילדי השמרו לכם מן-האילילים אמן:

ט בזאת נגלתה אהבת אלהים לנו כיי-שלח את-בנו יחידו
 בארץ למען נחיה בו:
 י פה היא אהבה מצאת לא כי אנחנו אהבנו את-אלהים
 כי אם-הוא אהב אתנו וישלח את-בנו להיות לכפר
 על-חטאתינו:
 יא ידידים אם-פכה אהב אתנו האלהים גם-עלינו לאהב
 איש את-רעהו:
 יב את-אלהים לא-רצה איש מעולם אם-נאהב איש
 את-רעהו אלהים ישפן-בנו והיתה אהבתו פלולה
 כתוכנו:
 יג בזאת נדע כי אנו מתלוננים בו והוא בנו כיי-נתן מרוחו
 עלינו:
 יד ונאנחנו ראינו ונעידה כי שלח האב את-הבן גאל
 הארץ:
 טו מי הוא אשר מודה כי ישוע הוא בן-האלהים אלהים
 יננה כתוכו והוא באלהים:
 טז ונאנחנו ידענו ונבטח באהבת אלהים ואלהים יננה בו:
 יז בזאת פלולה-בנו תכלית אהבה להיות לנו בטחון ליום
 המשפט כי גם-אנחנו בארץ הזאת מלאי אהבה כמוהו:
 יח אין פחד באהבה אבל אהבה שלמה תגרש פחד
 כיי-הפחד הוא מפני ענין והמפחד איננו שלם
 באהבתו:
 יט אנחנו אהבים אתו כי הוא אהב אתנו מקדם:
 כ אם-יאמר איש את-אלהים אני אהב והוא שנא
 את-אחיו כזב הוא כי אם-לא יאהב אחיו אשר ראהו
 איככה יוכל לאהב אלהים אשר לא יראנו:
 כא וזאת המצנה מאתו באה אלינו כי האהב את-אלהים
 יאהב גם-את-אחיו:

פרק ה

א כל-המאמין כי ישוע הוא המשיח זה ילד מאת אלהים
 והאהב את-מולידו יאהב גם את-ילדיו:
 ב בזאת נדע כי נאהב את-ילדי אלהים אם את-אלהים
 נאהב ואת-מצותיו נשמר:
 ג כי זאת היא אהבת אלהים לשמר את-מצותיו ומצותיו
 לא קשות הן מנשא:
 ד כי כל-הילוד מאת אלהים ינצח את-העולם והנצחון
 לנצח את-העולם ביד אמונתנו:
 ה ומי הוא המנצח את-העולם בלתי רק המאמין כי ישוע
 הוא בן-האלהים:
 ו וזה הוא ישוע המשיח אשר-בא אלינו במים ובדם לא
 במים לבד כי אם-במים ובדם והרוח הוא מעיד עליו
 כי הרוח אמת הוא: